

L'Estat Català

PUBLICACIÓ DE ORIENTACIÓ NACIONAL

Direcció: FRANCESC MACIÀ, Diputat

Redacció y Administració:

FEDERACIÓ DEMOCRÀTICA NACIONALISTA

Sant Honorat, 7, pral.

Sobres la unió de tots els patriotes

Ara ja no ens queixem. La duresa de les lluites per la Pàtria i sobre tot per aquelles lluites en les que s'hi va per aplanar el camí, per evitar l'obstacle que entorpeix l'acció nacionalista; ens ha occit les mans —tremoloses altre temps— i ha deixat en la nostra ànima una epidermis sobreposada, a prova dels més durs atacs a la nostra sensibilitat patriòtica.

Per això, l'haver de respondre al nostre confrare "La Publicitat", confesem que'ns sap greu, però que ho devem fer-ho i fer-ho clarament, concretament i sense autismes, perquè hi ha en el fons d'aquesta ditxosa qüestió del front únic nacionalista l'amor fer al amor invariable, l'amor fidel a la Causa alliberadora de Catalunya.

L'amor a Catalunya, que significa en aquesta qüestió la unió de tots els catalanistes, inspirà aquells editorials de la nostra germana publicació "La Tralla". L'amor a Catalunya feu que s'interessés prop del senyor Macià una visita al senyor Rovira i Virgili, en la que s'exposés al dit senyor l'anhel vivíssim dels elements puritans del nostre moviment nacional perquè es dugui a cap, definitiva i definitiva, el front únic.

L'amor a Catalunya ha presidit "sempre" totes les actuacions dels elements radicals del nacionalisme. No és l'amor a Catalunya el que fa escriure unes ratlles com les encapçalades "Fronts i eleccions" en les planes de "La Publicitat".

No és la ploma germana d'ideal que escriu una reconvençió, és el glavi que fereix de trasantó; no és la lleal amistat ni és l'apreciació sincera, és el desig d'ocir, de fer desaparèixer, d'esclafar.

Però aquesta amor que esmentem ens segella els llavis i l'enemic comú ens fa callar veritats doloroses.

Però sí que devem aclarir els conceptes que "La Publicitat" publica. Els nacionalistes radicals no van demanar la formació del front únic nacionalista a base d'una aliança electoral. Que es repassi els números 15 i 16 de "La Tralla" i el patriota il·legidor no hi trobarà ni una paraula que faci al·lusió a qüestions electorals.

Si precisament la nostra queixa, inserida en el darrer número de L'ESTAT CATALÀ, era suggerida per la temença—per part nostra—de fer el front únic en vigílies d'eleccions.

El senyor conseller d'Acció Catalana, que va fer aquestes decla-

racions al reporter de "La Publicitat" o ens va confondre per altres o bé li suggerí la patriòtica idea de fer perdre l'ascendent nostre sobre el públic nacionalista, fent-nos passar per electors y neòfits.

Aquesta és la lleialtat que Acció Catalana "ha tractat sempre a tots els nacionalistes".

Altri aclaració. L'esmentat i inconegut senyor conseller d'Acció Catalana declara que es donà una estructuració a la mateixa per a pendre que qualsevol altre sector aquella organització.

Ço que vol dir que no s'acceptava altra tasca de conjunt que no fos supeditada al Consell Central d'Acció Catalana. Així és fàcil de comprendre que fos possible el front dintre del Nacionalisme Català podia també aspirar a n'aquesta direcció.

I l'únic sector que per dret haguera pogut assumir-la era la Unió Catalanista en ordre d'antiguitat de presa de principis, de sacrifici.

Així va respondre a uns comissionats d'Acció Catalana el nostre distingidíssim amic i preclar patriota En Manuel Folguera i Duran, quan es sol·licità la seva adhesió.

Els elements directius d'Acció Catalana bé devien comprendre que la mateixa resultava ben lluny de